

[Indenrigsministeren]

Lovforslagets bestemmelser vedrørende byrdefordeling har til formål at sikre neutralitet beregnet på de faktiske forhold i 1990, således at kompensationen ikke for 1991 neutraliserer den adfærdspåvirkning, der måtte ligge i refusionsomlægningen.

Idet jeg i øvrigt henviser til det foreliggende lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Socialministeren (Aase Olesen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af den sociale styrelseslov og lov om social pension m.v. (Omlægninger af regler om tilkendelse af førtidspension, refusionssatser og ankestrukturen m.v.).

(Lovforslag nr. L 64).

Med dette lovforslag ønsker regeringen at udmønte indholdet af en væsentlig del af aftalen af 27. september 1990 med Kommunernes Landsforening vedrørende refusionsomlægning, udlægning af tilkendelseskompetencen på førtidspensionsområdet til kommunerne m.v.

De hidtidige finansieringsregler har kunnet medføre, at de løsninger, der var mest hensigtsmæssige for ansøgeren eller modtageren af sociale ydelser, ikke altid blev valgt. Set fra kommunernes side har der således været stor forskel på størrelsen af medfinansieringen af sociale ydelser, der i et vist omfang ville kunne erstatte hinanden.

For øjeblikket får kommunerne således af staten refunderet udgifterne til førtidspension med 100 pct., udgifterne til sygedagpenge med 75 pct. og udgifterne til kontanthjælp med 50 pct.

De forskellige refusionssatser for de nævnte ydelser skal også ses i sammenhæng med, at udgifterne til revalideringshjælp, bruttorevalideringsydelsen, i dag refunderes med 50 pct. Når hertil kommer, at udgifter til etablering og drift af aktiverende foranstaltninger i øvrigt kan veje tungt på det kommunale budget, forekommer det hensigtsmæssigt, at de økonomiske konsekvenser for kommunerne af henholdsvis aktive og passive foranstaltninger udjævnes.

Med henblik på således at neutralisere de økonomiske konsekvenser af valg af ydelse og

dermed fremme valget af den mest hensigtsmæssige og konstruktive løsning for ansøgeren foreslås det i overensstemmelse med aftalen med Kommunernes Landsforening, at førtidspension, der tilkendes personer under 60 år, og sygedagpenge, der ydes i mere end 13 uger, skal finansieres af stat og kommuner med halvdelen til hver, 50 pct., ligesom det er tilfældet i dag med kontanthjælp efter bistandsloven.

Som det også fremgår af aftalen, forventes en sådan refusionsomlægning at give en bedre tilskyndelse til at vælge aktive ydelser frem for passive.

Da refusionsomlægningen har til formål at skabe balance mellem økonomisk ansvar, handlemuligheder og kompetence, er der ikke baggrund for kommunalt økonomisk medansvar de første 13 uger af sygedagpengeperioden og for hele perioden for så vidt angår barseldagpenge. Staten bør i disse perioder derfor afholde udgifterne med 100 pct.

I tilknytning til forslaget om refusionsomlægning foreslås, at kommunerne får kompetence til at tilkende førtidspension m.v. svarende til den kompetence, revaliderings- og pensionsnævnene har i dag. Hermed opnås den sammenhæng, der nødvendigvis må være mellem økonomisk medansvar og kompetence til at løse opgaverne.

Jeg lægger også hermed vægt på, at den instans, kommunen, der kender sagen bedst i alle dens aspekter og er tættest på ansøgeren, bør have kompetence til at træffe den endelige afgørelse.

Endelig opnås med kommunal tilkendelseskompetence det ikke uvæsentlige for ansøgeren, at sagsbehandlingstiden kan nedbringes afgørende.

Med henblik på at samle ankesagsbehandlingen af stort set alle sociale sager et sted og i øvrigt i overensstemmelse med ønsket om også at decentralisere ankesagsbehandlingen på førtidspensionsområdet, hvor regionale forhold kan have betydning for sagens afgørelse, foreslås, at behandling af klager over førtidspensionsafgørelser m.v. samt over de sager, der i dag behandles af amtsankenævnene, skal varetages af regionale sociale ankenævn med statsamtmandene som formænd og egne sekretariater.

Lovforslaget forventes at medføre besparelser på ca. 239 mio. kr. i 1991 og 530 mio. kr. i

[Socialministeren]

1992 som følge af forslaget om ændrede tidspunkter for udbetaling af fortidspension. Herudover forventes det samlede lovforslag at medføre en personalebesparelse svarende til ca. 205 årsværk.

Som nævnt ovenfor svarer lovforslaget i det væsentlige til indholdet af regeringens aftale med Kommunernes Landsforening om refusionsomlægning m.v. De elementer fra aftalen, der i øvrigt vedrører den kommunale økonomi, fremsætter indenrigsministeren særskilt lovforslag om. Jeg skal derfor henvise til indenrigsministerens samtidig fremsatte lovforslag om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Refusionsomlægning og budgetgaranti).

Indenrigsministerens lovforslag og dette lovforslag udgør et hele. Det forudsættes derfor, at lovforslagene behandles og gennemføres samtidig.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Behnke (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om stop for stormoskébyggeri på Amager.

(Lovforslag nr. L 63).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Annette Just (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om lovliggørelse af visse væksthormoner.

(Beslutningsforslag nr. B 16).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Formanden:**

Det som nr. 2 opførte spørgsmål, spm. nr. S

108, der er stillet af Ingerlise Koefoed (SF) til undervisnings- og forskningsministeren, er udgået til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. S 109

1) Til statsministeren af:

Leif Hermann (SF):

»Kan statsministeren oplyse, om og i bekræftende fald hvornår forslag til lov om Hovedstadens Udviklingsselskab forventes fremsat?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge pressen er drøftelserne i Hovedstadens Udviklingsråd strandet på, at bl.a. Københavns Kommune ikke vil indskyde fast ejendom som grundkapital i et kommende udviklingsselskab. Dermed synes grundideen med selskabet og dets økonomiske muligheder for en styring af udviklingen at være betydeligt forringet.

Leif Hermann (SF):

Den 9. oktober sidste år udsendte miljøministeren og Københavns overborgmester en pressemeddelelse, hvoraf det fremgik, at man havde besluttet at lade mulighederne for at etablere et aktieselskab eller en anden form for selskab, som der står, undersøge.

Dette selskab dukker igen op i statsministerens besvarelse af forespørgslen vedrørende hovedstaden, denne gang som et Hovedstadens Udviklingsselskab, og statsministeren siger i sine afsluttende bemærkninger i svaret på forespørgslen, at »lovforslag herom« – altså om udviklingsselskabet – »må kunne fremsættes i begyndelsen af den kommende samling.«

Nu er det som bekendt således, at regeringen ønsker – og deri er vi i øvrigt enige med regeringen – at der skal ske noget i hovedstaden, at der skal en udvikling i gang i hovedstaden, der gør den attraktiv både at bo og at arbejde i. Men indtil nu er der ikke sket andet, end at vi har set en mistrøstig økonomiminister på fjernsynet, mens den socialdemokratiske overborgmester i København og den socialdemokratiske amtsborgmester forlod mødet, og så fik vi at vide, at det i denne omgang ikke blev til noget med udviklingsselskabet.

Derfor spørgsmålet.